Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль гр. кат. святъ) о 5½ годинѣ по полудни.

Редакція и Адмініотрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламація неопечатанî вôльнî вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмініістрації „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Петиція урядниковъ.

Заразъ на першôмъ засѣданю Палаты пословъ дня 10 с. м. буде внесена петиція державныхъ урядниковъ, на котрôй єсть 21.236 подписовъ, зôбраныхъ у 849 мѣсцевостяхъ, де суть уряды. Таку саму петицію внесуть такожь на першôмъ засѣданю Палаты пановъ. По загальнôмъ представленю положеня урядничого стану въ Австріи, мѣстить петиція такихъ одинацять жаданъ:

1. Введенє праґматики службовои.
2. Знесенє тайныхъ табель кваліфікаційныхъ.
3. Введенє приписôвъ авансовыхъ, опертыхъ передовсѣмъ на пôдставѣ лѣтъ службы и службовыхъ способностей урядника.
4. Установленє краєвыхъ комісій дісціплінарныхъ и найвысшого трибуналу дісціплінарного для справъ державныхъ урядниковъ.
5. Установленє безплатного року пробы для адептôвъ урядничого стану, котрымъ вôдтакъ давано бы адъюта по 400 до 700 зр.
6. Нова системізація платень для XI кл. ранґи, подѣлена на 5 трилѣтъ вôдъ 700 до 1100 зр.; X кл. ранґи на 4 чотиролѣтя вôдъ 1200 до 1500 зр.; IX кл. ранґи на три пяти лѣтя вôдъ 1600 до 1800 зр.; VIII кл. ранґи на три пятилѣтя вôдъ 2000 до 2400 зр.; VII кл. ранґи на три пятилѣтя вôдъ 2600 до 3000 зр.; VI кл. ранґи на 3 пятилѣтя вôдъ 3400 до 4200 зр.; V кл. ранґи на три пятилѣтя вôдъ 5000 до 6000 зр. Нова системізація активальныхъ додаткôвъ, котрî плачено бы квартально зъ горы у высотѣ 25 до 50 процентъ чистои платнѣ пôсля мѣсцевыхъ вôдносинъ дорожняныхъ и нова системізація того процентового вôдношеня розпорядженємъ що пять лѣтъ на взорець войсковои тарифы чиншовои.
7. Признанє вôдповѣдного сустентаційного додатку на часъ, доки не буде введена змѣна поборôвъ.
8. Подѣлъ рôвного числа посадъ на клясы XI, X и IX при тыхъ дикастеріяхъ, котрî мають XI клясу ранґи. Знесенє XI клясы ранґи у всѣхъ тыхъ галузяхъ службы, котрыхъ адепты мусять выказати ся свѣдоцтвомъ скôнченя студій въ высшôмъ закладѣ науковôмъ. Порука, що по бездоганнôй 40-лѣтнôй службѣ, урядникъ, що не маε испыту зрѣлости, дôйде хочь до IX клясы ранґи; урядникъ зъ покôнчеными середными школами бодай до VIII клясы ранґи, а урядникъ зъ университетскимъ образованємъ бодай до VII клясы ранґи, а то за вôдповѣдною змѣною дотеперѣшного систему етатового.
9. Знесенє службовыхъ кавцій, унормованє комісійныхъ таксъ и ремунерацій за нôчну службу — пôсля вôдносинъ дорожняныхъ; выплата одноразового ричалту на умундурованє и утворенє касъ уніформовыхъ для державныхъ урядниковъ въ кождôмъ дѣлѣ службы; зворотъ коштôвъ перенесеня, єсли урядникъ жонатый, хочь бы перенесенє було наслѣдкомъ авансу або на власне жаданє. Признанє пôльги въ коштахъ ѣзды такожь и родинамъ урядниковъ и урядникамъ на пенсіи.
10. Вымѣръ пенсіѣ не пôсля квінквеніѣвъ, але зъ дорахованємъ кождого року службы, зъ задержанємъ половины кватерового при переходѣ въ станъ спочинку.
11. Нове уреґульованє вдовичихъ и сиротиньскихъ поборôвъ, пôсля котрого пенсія вдовы выносила бы половину поборôвъ и кватерового мужа, а датки для дѣтей за житя матери 10 прц., а по єѣ смерти 20 прц. сумы сталои платнѣ и кватерового, ажь до 24 року житя. Установленє вôдповѣдного до ранґи датку на кошты похорону урядника. Зрôвнанє стану урядничого зъ войсковымъ що-до почестей и вôдзнакъ.

Петиція кôнчить ся слѣдуючими словами: „Ласкаве увзглядненє тыхъ въ покорѣ предложеныхъ просьбъ, котрî вôдносять ся до цѣлого стану урядничого взагалѣ у всѣхъ вôддѣлахъ службы, а особливо богато катеґорій и фахôвъ его, стало бы ся пôдставою реорґанізацій того стану, вôдповѣдаючои потребамъ часу, и спровадило бы уздоровленє економічныхъ, службовыхъ и соціяльныхъ вôдносинъ австрійскихъ урядниковъ. Тодѣ становище, яке державнî урядники мають занимати въ службѣ и поза службою, було бы вôдповѣдне и гôдне урядничого стану и тодѣ такожь мôгъ бы станъ урядничій справдѣ зъ цѣлымъ посвяченємъ и преданностю сповняти свî задачѣ, якî маε сповняти въ новочаснôмъ житю державнôмъ.

Маніфестъ Молодочеховъ.

Заповѣданый вôдъ давна маніфестъ Молодочеховъ вже появивъ ся. Пôсля одной версіѣ друковано его въ Будапештѣ, пôсля другои ажь въ Липску въ друкарни Мецґера и Віттиґа. Документъ сей, обнимаючій чотири стороны въ кварто, єсть о стôлько цѣкавый,

Стрѣча.

Оповѣданє — Л. Габіхта.

Новою дорогою зъ Меты до Амальфі ѣхавъ пôдъ гору малый вôзокъ тымъ легенькимъ бѣгомъ, до котрого италіяньскî вôзники пôдганяють заедно конѣ все одно, чи то иде въ гору чи въ долину. Оба маленькî коники, видко були таки направду привычаєнî до такого бѣгу, бо бѣгли не лишь тогды, коли вôзникъ пôдганявъ ихъ батогомъ, але й тогды, коли вôнъ лишь крикнувъ на нихъ.

На возѣ сидѣла нервôвна пара людей. Мимо того, що панокъ мавъ на собѣ одежу якогось заграничного крою и що пôдсунувъ собѣ капелюхъ трохи на бакеръ, можна було легко пôзнати, якои вôнъ народности. То мусѣвъ бути Италіянець, бо то видко було зъ его чорныхъ неспокôйно свѣтячихъ очей, видко було зъ его кучерявого волося и зъ смаглявои барвы лиця, а ще бôльше, изъ живости его рухôвъ и палкого его темпераменту. До всѣхъ тыхъ, котрыхъ стрѣчавъ по дорозѣ, вôдзывавъ ся той якійсь, видко, знатный подорожный щирыми словами таки въ ихъ рôдной мовѣ и люде ажь дивували ся, а теперь коли вôзъ доѣхавъ до красно положеного Позідано, ставъ панокъ той кидати хлопцямъ на улици по пару крейцарôвъ и тѣшивъ ся, коли тота обдерта голота збила ся въ одну купу и дерла ся надъ добычею.

— Дивись Марі, хибажь то не весело? — вôдозвавъ ся мужчина до бѣлявои высокого росту женщины, що сидѣла коло него. Она була значно высша вôдъ него а по єѣ блѣдôмъ, острыхъ чертъ лици видко було, що она дуже знуджена и безъ гадки дивить ся навпередъ себе. Мягонькî якъ шовкъ рѣсницѣ у неи спускались утомленî на очи, и она не зважала на нѣщо, якъ колибъ ѣхала стороною, де нема нѣякои красы, хочь чародѣйность полудневого краю розвинула була всю его красу. Але та нова дорога не була записана въ єѣ пôдручнику подорожнôмъ, тожь правдива доня Америки не видѣла причины одушевлятись красою сторонъ, на котрî артистъ-маляръ не мôгъ бы надивити ся, бо тутъ кождый закрутъ дороги показувавъ иншій видъ. Фантастично полупаный рядъ скалъ, що якось нѣбы темно жарѣли, окружавъ сю закутину, що втягала въ себе ненасытно блескъ полудневого сонця а береги свои украшала буйною зеленю. Тутъ пôдоймала ся смѣло понадъ цитриновî и оранжевî гаѣ винна лоза и прекрасными вѣнцями украшала кождый кутикъ; тамъ зъ посередъ гущавины свѣтивъ ся червоный якъ грань цвѣтъ ґранату; фіґи, оливы и рожковî дерева переганяли однî другихъ и въ фантастичныхъ формахъ купали свои галузє въ золотистôмъ свѣтлѣ сонця; всюды зеленѣло ся вôдъ травы и буряну, якъ колибъ мати земля плодила безъ кôнця цвѣты и выдавала плоды. А тамъ въ сподѣ синѣло ся сонцемъ освѣтлене море и зъ ясноголубымъ небомъ ишло навзаводы, хто зъ нимъ зможе скорше обгорнути чутливу людску душу чародѣйнымъ дивомъ.

Ся усмѣхаюча ся околиця не промавляла нѣякъ до бѣлявои и блѣдои женщины на возѣ; ще менше могли єй сподобатись обдертî хлопцѣ, що били ся на улици. Фе! якî то поганî тî малî сотворѣня! сказала она згôрдливо и вôдвернула очи зъ выразомъ вôдразы вôдъ тои громадки.

Та й я бувъ колись такимъ замащенымъ, малымъ сотворѣнємъ, сказавъ мужчина усмѣхаючись, и сягнувъ зновъ рукою до кишенѣ, щобы хлопцямъ, котрî теперь бѣгли рôвно зъ возомъ и заедно просили „оденъ зольдо“, кинути кôлька мѣдякôвъ.

Жѣнка, що сидѣла коло него скривила ся; єй ще теперь, видко, не добре було вôдъ того, що єѣ чоловѣкъ пригадавъ собѣ свои молодî лѣта, а вôдтакъ вôдповѣла спокôйно, якъ колибъ для власного успокоєня: Ба, тажь то вже давно було! и ще разъ споглянула на елеґантну одѣжь свого чоловѣка. На свою потѣху видѣла, що немаε єй що закинути.

Безжурному сынови полудня було байдуже про ту вôдразу, яку мала его жѣнка, що выросла середъ иншихъ обставинъ, до его минувшости, ба, вôнъ видко, таки радо пригадувавъ собѣ свои молодî лѣта, не зважаючи на то, що на холоднôмъ, подовгастôмъ лици его жѣнки малювала ся таки правдива вôдраза, чимъ бôльше вôнъ о тôмъ говоривъ. Ба, она таки мимо волѣ вôдсунулась вôдъ него, якъ колибъ єй гидко було сидѣти коло него. Зъ досады затиснула остро закроєнî губы и першій разъ спытала сама себе, чого она вôддала ся за такого чоловѣка. Въ нѣмъ сподобались єй его

що выказуе, якъ стараютъ ся Молодочехи оправдати свое поступоване, котре довело ажь въ кôнци до заведень въ Празѣ стану выимкового.

Въ манифестѣ тôмъ жалуютъ ся Молодочехи насамередъ на то, що заведено станъ выимковый, котрый послѣдувавъ завсѣгды тогды, коли ческій народъ стававъ противъ централизацийнои и ґерманизацийнои системы. Выимковый станъ ще нѣколи въ наслѣдкахъ своихъ не ославивъ ческого народу, лишь довѣвъ до того, що правительство пôзнало, що треба вôйти въ якісь переговоры зъ ческимъ народомъ.

Дальше сказано, що теперѣшный выимковый станъ не мае основы въ законѣ, бо жителѣ Праги не допустили ся анѣ нѣякои зрады державнои, анѣ не вели такихъ аґитацій, котрѣ загрожували бы конституцій и въ бôльшихъ розмѣрахъ нарушували особисту безпечнôсть, чого въ дусѣ закона зъ 1869 р. треба конче до застановленя свободъ конституційныхъ. Манифестъ покликуесь на занепокоене и огôрчене въ ческôмъ народѣ, выкликане поодинокими розпорядженями и докоряе ґр. Таффому за то, що вôнъ заявивъ, що правительство не думае о тôмъ, щобы предложити змѣну конституцій въ дусѣ ческихъ державно-правныхъ жаданъ.

Манифестъ вôдкидае рѣшучо вѣденьскѣ точки угодовѣ, бо каже, що розпорядженя въ справѣ обсадженя посадъ судейскихъ, подѣлу высшого суду краевого и установленя суду въ Векельсдорфѣ були зовсѣмъ незаконнѣ а спосôбъ, въ якій поступовано зъ трутнôвскимъ предложенемъ въ ческôмъ соймѣ, бувъ формально невôдповѣдный и ухваленя его не допустимъ лишь опôръ меншости. Манифестъ доказуе дальше, що ческій народъ заховавъ подиву гôдну терпеливôсть и въ своѣй цѣлости не вôдступивъ вôдъ дороги строгои законности и длятого треба вôдперти всяке обжаловуване партіѣ и ческого народу. Заказомъ уживаня гербôвъ краѣвъ ческои короны и заказомъ обходженя торжества рескрипту цѣсарского нарушено роялістичнѣ чувства ческого народу. Манифестъ кôнчитъ ся слѣдуючими словами:

„Мы послы, придержуючись и дальше нашои проґрамы, ожидаемо на певно вôдъ ческого народу, що вôнъ въ теперѣшныхъ и будучихъ часахъ задержитъ зъ однои стороны самосвѣдому рѣшучôсть, зъ другои же спокôйну розвагу та буде и дальше вѣрно при своихъ послахъ стояти, доки тѣ пôзостануть вѣрнѣ тымъ высокимъ цѣлямъ, до споменя котрыхъ покликало ихъ довѣре народу“.

Переглядъ политичный.

Montagsrevue доноситъ, що прелиминаръ буджетовый на рôкъ 1894 замыкае ся надвышкою 400.000 зр.

Комисія для закона карного розпочала свои нарады и радила надъ предложеною свого часу правительствомъ новелею до закона карного. При арт. І., котрый постановляе въ однôмъ уступѣ, що при розправахъ касацийныхъ можуть выступати лишь адвокаты и професоры права при университетахъ, заявили ся послы Коппъ и Ніче противъ того и домагали ся, щобы припущено такожь нотарѣвъ. На внесене Коппа, котрый домагавъ ся, щобы сей уступъ вычеркнути, ухвалено арт. І. Принято вôдтакъ и другій артикулъ, пôсля котрого и при судахъ выимковыхъ мае бути доданый обжалованому оборонецъ зъ уряду.

Угорскій президентъ кабинету конферувавъ пôдчасъ свого побуту у Вѣдни зъ міністромъ Штайнбахомъ въ справѣ валюты а вôдтакъ бувъ на авдіенцій у Є. Вел. Цѣсаря. Пôсля N. fr. Presse дававъ Векерле Монарсѣ поясненя що до церковно-политичныхъ предложень. Вѣденьскѣ часописи заперечують вѣсть, мовь бы то Є. Вел. Цѣсарь заповѣвъ вже санкцію закона о цивільныхъ вѣнчаняхъ. Deutsche Ztg. довѣдуесь знову зъ Пешту, що Монархъ вôдмовивъ санкціѣ тому законови и въ наслѣдокъ того ходитъ вже чутка о кризѣ въ угорскôмъ кабинетѣ.

Зô всѣхъ сторôнъ Россіѣ надходять вѣсти о сумнôмъ положеню тамошныхъ селянъ. Навѣтъ въ такъ урожайнôй колись и богатôй Украинѣ народъ чимъ разъ бôльше бѣднѣе. Селяне потратили ґрунты и жалуютъ ся на бракъ готôвки и худобы. Пролетаріятъ безґрунтовый росте зъ кождымъ днемъ. Въ каневскôмъ повѣтѣ кіевскои ґуберніѣ начислила правительственна статистика 12.339 господарѣвъ ґрунтовыхъ, котрѣ не маютъ нѣякои худобы робочои. Наслѣдкомъ того худоба тамъ дуже подорожѣла: пара волôвъ платитъ ся по 120 до 160 рублѣвъ, а за звычайного коня робочого треба заплатити 40 до 70 рублѣвъ. Пôдъ впливомъ тои нужды выбираютъ ся селяне або далеко на всхôдъ ажь въ Сибѣрь, або выходять цѣлыми громадами на заробôтки. Въ сѣй послѣднôй цѣли вышло лишь зъ самого каневского повѣта 17.400 людей.

Въ Греціи заноситъ ся знову на велику кризу фінансову. Грецкѣ паперы цѣннѣ стали дуже упадати, що выкликало великій переполохъ на біржахъ, ажіо золота дôйшло до 85 процентъ, доходы мытовѣ упадаютъ, вывôзъ зменшивъ ся, въ торговли настала застоя, а дорожня стае чимъ разъ бôльша и чимъ разъ менше зарбôку. Міністры суть непевнѣ свого становища и длятого вôдволѣкаютъ скликане парляменту.

Pol. Corr. довѣдуесь зъ Софіѣ — якъ то мы вже коротко доносили — що Стамболовъ рѣшучо тому перечитъ, мовь бы межи нимъ а кн. Фердинандомъ було яке непорозумѣне. Коли Стамболовъ двацять днѣвъ тому назадъ выѣзджавъ зъ Варны, попращавъ ся зъ нимъ кн. Фердинандъ якъ найсердечнѣйше и бувъ зъ нимъ въ якъ найлѣпшôмъ порозумѣню. Политичнѣ круги въ Софіи — пишутъ до Pol. Corr. — запытуютъ слушно зъ великимъ здивованемъ, въ чôмъ властиво мавъ бы бути якійсь конфліктъ межи Стамболовомъ а княземъ и яку мавъ бы впрочôмъ цѣль на оцѣ? Фальшивѣ въ тôмъ взглядѣ вѣдомости маютъ свое жерело въ злôмъ зрозумѣню статьѣ въ „Свободѣ“, ґазетѣ прихильнôй династіи и правительству, котра зъ нагоды завзятои борбы выборчои выступила остро противъ змагань опозицийнои ґазеты, стараючои ся фальшиво представити князя, котрый нѣбы то пôдпирае опозицію противъ Стамболова. Маневръ той такъ очевидный зрозумѣли въ самôй Болгаріи всѣ дуже добре; длятого болгарскѣ политики дивуютъ ся тымъ бôльше, що часть заграничнои прасы такъ легковѣрна.

Новинки.

Львôвъ дня 4 жовтня.

— **Нинѣ, въ день именинъ Є. Вел. Цѣсаря,** вôдбуло ся у всѣхъ церквахъ львôвскихъ, всѣхъ трохъ обрядôвъ торжественне богослужене. Въ день сей шле й народъ рускій молитву до Всевышного, нехай Єго ласка держитъ намъ при крѣпкôмъ здоровлю улюбленого Монарха ще многѣ лѣта.

— **Д-ра Михаила Бобжиньского,** теперѣшного віцепрезидента краевои Рады шкôльнои, именувавъ Є. В. Цѣсарь почетнымъ професоромъ на выдѣлѣ правничôмъ университету львôвского. Новоименованый професоръ оголосивъ на сей зимовый пôврôкъ цѣкавый выкладъ п. з. „Історія селянъ въ Польщи“.

чорнѣ очи, его хороше лице, хочь вôнъ вже не бувъ зъ молодыхъ.

Антоніо Феральдi покинувъ свою италіяньску вôтчину и пôшовъ шукати щастя въ Америцѣ. Доробивши ся за кôлька лѣтъ красного гроша, стративъ наразъ все, що бувъ собѣ заощадивъ, а коли его панна Бляксмайсъ пôзнала, кинула була нимъ судьба такъ низько, що вôнъ вже радъ бувъ, що знайшовъ въ еѣ домѣ службу и не згине зъ голоду. Але она була богачка и независима и коли еѣ напала примха зробити зъ бѣдного пройдисвѣта Италіянця свого чоловѣка, то нѣхто не смѣвъ и слова противъ того сказати; она була переконана, що люде ще й будутъ завидувати такого чоловѣка. Той чоловѣкъ бувъ же разъ у своѣй вôтчинѣ жонатый; лишивъ тамъ навѣть свою родину, але его жѣнка тымчасомъ померла. Вôнъ мавъ вôдъ властей посвѣдчене, що его жѣнка вже не жие, отже все було въ порядку.

Богата Американка могла зробити то, що ѣй прийшло до головы и вôддати ся за бѣдного Италіянця. Она доси того й не жалувала, бо могла всюды показати ся зъ своимъ мужемъ; зъ него зробивъ ся бувъ справдѣшный джентельменъ, котрый зъ поверхности нѣчимъ не рôзнивъ ся вôдъ другихъ. Та й она немало була рада зъ того, коли погадала собѣ, що еѣ чоловѣкъ мусить за кождый разъ признати, що вôнъ лишь черезъ ню такій щасливый; вôнъ хиба таки мусѣвъ бути вдоволеный своею судьбою, хочь бы й тогды, коли она, що впрочôмъ уважала за зовсѣмъ природне, дала ему недвозначно змѣркувати, що то лишь она панѣ.

Нинѣ перший разъ выдавъ ся богатôй и примхуватôй Американцѣ еѣ чоловѣкъ якимсь „простакомъ“; вôнъ прецѣ не мавъ въ собѣ нѣчого такого, щобы вказувало въ нѣмъ на джентельмена и она не могла простити ему того, що й вôнъ бувъ колись такимъ замащенымъ и обдертымъ хлопчищемъ, якъ та голота, котру она теперь бачила скрôзь по Италіи. По що вôнъ заедно выѣзджае зъ своимъ дѣдоводствомъ, вôдъ котрого ѣй заразъ стае гидко?

Але Антонієви було байдуже про тѣ тайнѣ чувства своеѣ жѣнки; вôнъ и не перечувавъ того, що якъ разъ теперь дѣялось въ еѣ души, ба, вôнъ очевидно зъ правдивою приемностію пригадувавъ собѣ свои молодѣ лѣта, и не зважаючи на то, що его жѣнка дуже нерадо того слухае, розповѣдавъ ѣй, въ якôй то нуждѣ жили его родичѣ и якъ то вôнъ бѣгавъ такій обдертый, якъ тѣ хлопцѣ, що въ курявѣ на гостинци щезли зъ его очей.

Та не плети менѣ вже о тôмъ, бо менѣ ажь недобре робитъ ся — вôдозвала ся наразъ Американка, напоминаючи его остро, бо не хотѣла вже нѣчого й чути о тôй таки просто гидкôй нуждѣ.

Чоловѣкъ здивованый выдививъ ся на свою жѣнку; вôнъ не мôгъ зрозумѣти, чого она сердитъ ся, бо згадки зъ минувшости за сильно насували ся ему на голову. Вôзъ доѣзджавъ чимъ разъ близше до его рôдного села, а теперь кождый кутикъ пригадувавъ ему хочь сумну але все таки щасливу молодôсть и ему вôдъ того всего ажь голова заверталась.

Видишь, Марі, тамъ на онъ тôй горѣ пасъ я вôвцѣ, бѣгавъ туды босыми ногами и вбивъ собѣ не одно терне; але хочь я й якъ неразъ голодувавъ, то все таки поспѣвувавъ собѣ цѣлый день. Я того не знавъ, що я бѣдный, и не розумѣвъ, що то може бути якось инакше.

—А теперь богачемъ бачишь свою вôтчину. Тожь то будутъ дивити ся на тебе твои давнѣ приятелѣ и будутъ тобѣ завидувати.

— Але менѣ трохи серце не выскочитъ зъ радости! Шкода, що мы трохи за пôзно приѣдемо, процесія вже скôнчила ся; теперь стрѣляютъ — и дѣйстно понѣсъ ся по долинѣ перший гукъ зъ моздѣра а горы повторили его кôлькакратнымъ вôдгомономъ.

Италіянець стававъ чимъ разъ неспокôйнѣйшій; его чорнѣ очи свѣтили ся якось дивно и вôнъ выпроставувавъ ся, пôдчасъ коли его блѣда и струнка жѣнка розперла ся и замкнула очи якъ бы на знакъ, що она утомлена и знуджена.

— Ахъ тамъ стоитъ ще стара тополя, въ котрои тѣни я неразъ сидѣвъ зъ Асунтою! Мы що вечера ходили туды, а я . . . . тутъ замовкъ вôнъ и лишь зôтхнувъ глубоко.

— И ты певно бувъ тогды щасливѣйшій якъ теперь? — спытала его жѣнка, а на еѣ устахъ проявивъ ся при тôмъ глумливый усмѣхъ. Она споглянула нѣбы зъ погордою, нѣбы зъ

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Пôдгайцяхъ розписуе конкурсъ на посады катихитôвъ обохъ обрядôвъ при школахъ народныхъ въ Пôдгайцяхъ въ платнею 495 зр., на двѣ посады старшихъ учителѣвъ и учителькъ въ Пôдгайцяхъ и на посады учительскій: въ Бенявѣ, Ищковѣ, Котузовѣ, Мужиловѣ, Поповичахъ, Раковци, Славентинѣ, Соколовѣ, Сосновѣ, Швейковѣ, Телячôмъ, Товстобабахъ, Бекерсдорфѣ, Доброводахъ, Росоховатици та въ Семиковцяхъ. Поданя треба вносити до 31 жовтня.

— **Доповняючія выборъ** двохъ ловъ Рады повѣтовои въ Мостискахъ зъ групы бôльшихъ посѣлостей розписано на 9 падолиста.

— **Асентерунокъ въ Австріи въ 1893 роцѣ** давъ такій результатъ: Всѣ три клясы вѣку доставили до лѣкарскихъ оглядинъ 764 330 обовязаныхъ до войсковои службы, зъ того числа були признаній яко способній до службы 171.310; 25. 82 зъ признаныхъ способными було безъ всякого образованя, 80.980 ходило до школъ народныхъ и выдѣловыхъ; 442 може выказати ся высшимъ образованемъ; 1742 есть музикальныхъ. Пôсля званя есть мѣжъ асентероваными 4217 шевцѣвъ, 2459 мулярôвъ и 2101 рѣзникôвъ. Процентъ войсковои способности обнизивъ ся о 12% супротивъ попередного року.

— **Выдѣлъ товариства „Боянъ“** повѣдомляе, що перша проба по вакаціяхъ вôдбуде ся въ четверъ дня 5 с. м. о годинѣ 7 вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Просить ся о численну участь.

— **Холера.** Дня 2 жовтня захорувало въ Галичинѣ на холеру 14 осôбъ, выздоровѣло 9, померло 8. Що въ станиславôвскôмъ войску мали лучити ся выпадки холеры, то неправда.

— **Торговельнй помôчники у Львовѣ** рѣшили на довѣрочныхъ своихъ нарадахъ вôднести ся до принципалôвъ зъ такими жаданями: щобы були занятй лише 10 годинъ денно, бо корѣнній склепы отворенй теперь вôдъ 7 ои годины зъ рана навѣть до 11-ои въ ночи; щобы найнизша платня помôчника выносила 50 зр. мѣсячно и вконци щобы склепы въ недѣлю були цѣлый день замкненй. Въ тôй справѣ мали вôдбути ся въ недѣлю загальнй зборы интересованыхъ, однако они не вôдбули ся, бо поліція заборонила.

— **Засудъ рады гоноровои.** Рада гонорова ц. и к. дивізіѣ кавалеріѣ у Вѣдни рѣшила, що „резервовый поручникъ Кароль Ляйтнеръ зъ полку ч. 93 нарушивъ честь стану тымъ, що есть членомъ соціяльно демократичнои партіѣ робôтничои, що годить ся взагалѣ зъ еѣ тенденціями, що заявивъ свою згоду зъ мовою дра Адлера, выповѣдженою 14 марця 1893 а надрукованою въ ч. 11 Arbeiter Ztg., и заявивъ, що радше готовъ зложити шаржу офіцирску, нѣжь змѣнити свои пересвѣдченя“. На пôдставѣ того рѣшеня розпорядженемъ Міністерства войны зъ дня 12 м. м. вôдобрано поручникови Ляйтерови гôдность офіцерску и яко простого резервиста перенесено его до полку пѣхоты.

— **Несовѣстный свѣдокъ.** Передъ трибуналомъ краевого суду карного въ Чернівцяхъ вела ся дня 28 вересня розправа противъ якогось Штернберґа зъ Путилова. Вôзваный въ тôй справѣ яко свѣдокъ вôйтъ путилôвскій Дмитро Чуско зложивъ таке зôзнане, що заступникъ прокуратора внѣсъ противъ него заразъ обжалованe о ложне свѣдоцтво, зложене пôдъ присягою. Предсѣдатель трибуналу совѣтникъ Гайліґъ перервавъ розправу противъ Штерберґа и перевѣвъ заразъ розправу противъ Чуска. Несовѣстного свѣдка засуджено за ложну присягу на 3 мѣсяцѣ вязницѣ.]

— **Замѣсть горѣвки — квасъ карболевый.** Дня 30 м. м. въ Перемышли три артилеристы напили ся квасу карболевого замѣсть горѣвки, розумѣе ся через фатальну помилку. Всѣ три померли за кôлька хвиль. Ихъ похоронъ вôдбувъ ся дня 2 с. м. Слѣдство веде ся.

— **Станъ засѣвôвъ у всхôдной Галичинѣ** представляе ся пôсля Rolnik а такъ: Не уважаючи на се, що въ першôй половинѣ вересня бôльша половина днѣвъ була ще слотлива, всѣли рôльники зôбрати рѣпакъ, жито, пшеницю и ячмѣнь. Овесъ стоить ще въ многихъ мѣсцяхъ въ копахъ, а горохъ лише недавно доспѣвъ. Въ рôвнинахъ було жниво вôвса обильне. Стручковй ростины обѣцюють слабшй выдатки, а гречки дуже лихй. Кукуруза не може дозрѣти и въ многихъ мѣсцяхъ не дозрѣе. Те саме можна сказати о конюшинѣ на насѣне Бараболѣ зачинають вже копати, однако зôбръ буде лихій и половина згнила.

— **Фальшôвникъ новыхъ грошей.** Въ Пакшъ на Угорщинѣ арештовано сими днями якогось Стефана Тота, котрый пôдробляв въ великôй масѣ новй короны и дрôбнй грошѣ бронзовй та пускавъ ихъ въ курсъ.

— **Вандруючій университетъ людовый.** „Союзъ людовый католикôвъ Нѣмеччины“ противъ соціялізмови уряджуе „родъ вандруючого университету“ т. е. практичныхъ курсôвъ, вôдчитôвъ, розправъ и диспутъ, въ котрыхъ науково розбирають ся и освѣчують ся сучасній питаня. Сего року вôдъ 21 серпня почавши, вôдбували ся такй курсы в Бамберґу, въ котрыхъ взяло участь около 700 участникôвъ зъ посередъ духовеньства, урядникôвъ, учительства и ремѣсництва. Дръ Піперъ державъ вôдчитъ о борбѣ зъ соціяльною демократією, по чѣмъ слѣдували свобôднй дискусіѣ надъ тымъ предметомъ. Высказано такй гадки; „Такожь въ борбѣ зъ партією переворотy треба заховати певну мѣру розсудку и умѣркованя. Особливо повинно духовеньство въ борбѣ зъ соціяльною демократією осторожно поступати. Не есть порадно, щобы священикъ являвъ ся на проголошеныхъ соціяльно демократичныхъ зборахъ, бо такихъ елементôвъ не наверне ся, а противно выставляе ся священикъ на наругу, котра не пожадана для духовного стану. Однакожь, коли непріятель впадае въ округъ, котрый хоче ще тôлько здобути, коли ходить о захоплене незôпсутыхъ елементôвъ, тогды священикъ повиненъ мужне выступити до борбы зъ соціяльною демократією. Головно йде о се, щобы священикъ на зборахъ, въ школѣ, на проповѣдници и т. д. свою дѣяльность розвинувъ, щобы зъ народомъ въ найтѣснѣйшôмъ контактѣ стоявъ, и якъ найревнѣйше занимавъ ся соціяльными потребами своихъ прихожанъ.“

— **Грецкій Помпеѣ.** У пôднôжа гôръ Лавріонъ недалеко вôдъ Атенъ вôдкрыто цѣле мѣсто старинне, засыпане пôдчасъ якогось великого трясеня землѣ. Найдено цѣлу улицю зъ домами и мурами пôдъ землею. Мѣжь учеными выкликало се вôдкрытe велике вражѣне.

— **Гробы Гуннôвъ.** Въ Готтеръ, въ комітатѣ Тольна на Угорщинѣ, при копаню фундаментôвъ пôдъ новый будынокъ, вôдкопано 300 гробôвъ, котрй — якъ кажуть ученй — походять зъ часôвъ вандрôвки Гуннôвъ у пятôмъ столѣтю по Христѣ. У гробахъ найдено кôстяки лицарѣвъ въ цѣлôй зброѣ на коняхъ. Лиця всѣхъ покôйникôвъ були зверненй на всхôдъ. Кости закопано знову, а всѣ предметы найденй при нихъ, а знаменито захованй, вôдослано до народного музею въ Пештѣ. Що то неразъ крые ся въ земли!

— **Пригоды воздухоплавця.** П. Шиманьскій звѣстный воздухоплавець, котрый сего року и у Львовѣ спускавъ ся падакомъ зъ бальона, мавъ у Вѣдни, де теперь продукуе ся, досыть забавну пригоду, котра могла зробити ему знамениту рекляму. Коли именно п. Шиманьскій злетѣвши бальономъ на кôлькасотъ метрôвъ въ гору, спустивъ ся зъ него падакомъ и упавъ на дахъ якоись каменицѣ та ходивъ по нѣмъ шукаючи выходу, доглянувъ то поліціянъ и заразъ его арештувавъ. Ажь комісіи, що зôбрала ся оглядати падакъ Шиманьского, удало ся его увôльнити. Не конець на тôмъ. Коли зъ бальона выходивъ дымъ, спостерѣгъ то сторожь пожарный зъ вежѣ церкви св. Стефана и давъ знакъ, що горить. Сторожа пожарна пустилась заразъ на мѣсце, але тутъ побачила, що то бувъ лишь бальонъ, котрый упавъ до приватного города; городъ вже бувъ повенъ людей, що выломили браму и впали до города за бальономъ.

— **Довгій вѣкъ.** Въ Краковѣ жие емеритъ п. Леопольдъ Дворскій, котрый родивъ ся въ Кристинополи въ р. 1791, отже мае теперь 102 роки. Притôмъ зовсѣмъ здоровый.

— **„Яковъ порунъ“.** Кôлька лѣтъ тому назадъ панувавъ въ Лондонѣ немалый переполохъ, позаякъ тамъ появивъ ся бувъ якійсь злочинецъ, котрый нападавъ женщины, убивавъ ихъ а вôдтакъ ще й розрѣзувавъ ихъ тѣло. Поліція слѣдила пильно за симъ злочинцемъ, але не удало ся его и доси выкрыти. Злочинця того называно загально „Яковомъ поруномъ“. Коли опôсля зловлено въ Мельбурнѣ въ Австраліи якогось злочинця, котрый насамперед женивъ ся а вôдтакъ убивавъ жѣнки а тѣла ихъ замуровувавъ въ припѣчокъ, то бувъ загальный поглядъ, що то той самъ „Яковъ порунъ“, котрый ширивъ пострахъ въ Лондонѣ, однакожь годѣ було ему того доказати. Здае ся, що ажь теперь дôставъ ся сей злочинець въ руки справедливости. Въ Амстердамѣ зловлено теперь якогось чоловѣка, именемъ Джовґа, котрый два разы женивъ ся и за каждый разъ убивавъ свою жѣнку въ такій спосôбъ, якъ то сконстатовано на тѣлахъ жертвъ Якова поруна въ Лондонѣ. При убійнику найдено такожь лѣкарскій инструменты, але вôнъ не хоче сказати, до чого ихъ уживавъ. Поліція вже сконстатувала, що Джовґъ пôдчасъ згаданыхъ убійствъ въ Лондонѣ перебувавъ, есть отже оправданый здогадъ, що то вôнъ той Яковъ порунъ. Джонґъ удававъ лѣкаря, а властиво бувъ маляремъ комнатъ. Черезъ якійсь часъ служивъ вôнъ на корабли, вôдтакъ бувъ кухаремъ, а наконець портіеромъ въ якôмсь готели. Суть слѣды, що вôнъ убивъ ще трету жѣнку Убійникъ продававъ одѣжь изъ убетыхъ жѣнокъ и по тôмъ поліція его выслѣдила.

✝ Посмертнй вѣсти.

— О. Николай Сѣмяновичъ, греко кат. парохъ въ Бабулинцяхъ, чортковского деканата, упокоивъ ся дня 28 вересня въ 52 ôмъ роцѣ житя, а 26 ôмъ священьства. — Омелянъ Мыдлякъ, священикъ въ Павловѣ, холоѣвского деканата, померъ нагло дня 30 м. м. въ 51 роцѣ житя а 24 священьства.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 4 жовтня. Прокураторія державна сконфіскувала маніфестъ Молодочехôвъ.

Франкфуртъ 4 жовтня. Frankf. Ztg. доносить, що команданты кораблѣвъ заграничныхъ въ Ріо-Жанейро заявили адміралови де Мелльо, що колибъ вôнъ знову схотѣвъ бомбардувати мѣсто, то они тому силою спротивлять ся.

Лондонъ 4 жовтня. Зборы сполученыхъ властителѣвъ копаленъ высказали свôй жаль, що робôтники гôрничй вôдмовили участь въ конференціи властителѣвъ копаленъ.

Софія 4 жовтня. Урядово сконстатовано, що грецкій корабель вѣтриловый, котрый плывъ по Дунаю, мимо кôлькоразового завôзваня болгарскои сторожи санітарнои, щобы вôддаливъ ся, або поплывъ на стацію санітарну, не зробивъ того, лишь хотѣвъ причалити до болгарского берега. Въ наслѣдокъ того сторожа санітарна стрѣлила першій разъ на страхъ лишь у воздухъ, а коли то не помогло, то стрѣлила другій разъ въ корабель и ранила одного чоловѣка изъ залоги. Оповѣдане, що то лишь вѣтеръ гнавъ корабель до берега, есть неправдиве. Загально думають, що ся нагода буде мати наслѣдки політичнй.

Надôслане.

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Креховецкій

жалемъ на дурного бѣдака, котрый въ еѣ очахъ ще нѣколи не выдавъ ся дурнѣйшій и смѣшнѣйшій, якъ теперь. Хибажь то не була дурнота такъ роздумувати о своѣй бѣднотѣ? А теперь ще вôнъ важивъ ся згадати при нѣй про свою першу жѣнку и то ще такимъ голосомъ, — про якесь сотворѣне, котре певно такъ само бѣгало обдерте и замащене якъ вôнъ, якъ вся та голота, котра ѣй въ Италіи такъ була опротивѣла.

Антоніо не сказавъ на то пытане нѣчого; вôнъ не мôгъ чей отверто сказати, що чувствувавъ, що думавъ, бо не мôгъ прецѣ утаити въ собѣ чувства чемного Италіянця, хочь вже не оденъ рôкъ перебувъ въ Америцѣ, де нѣхто не побоюесь отверто сказати того, що чуе въ собѣ.

Вôзъ доѣхавъ теперь до першихъ хатъ гôрского сѣльця, котре сегодня прибране святочно робило досыть приятне враженѣ. Впоперекъ улиць були порозвѣшуванй ґірлянды, зъ вôконъ звисали хустки и килимы, а земля була ще устелена цвѣтами крокôша, котрй сыпали дѣти пôдчасъ процесіѣ. Не лишь всѣ люде изъ села повыходили на улицю, але очевидно мусѣли поприходити такожь и люде изъ сусѣднихъ сѣлъ, бо всюды снувало ся повно людей, що весело гуторили зъ собою.

Якъ звычайно въ Италіи, при такôй нагодѣ посходило ся на празникъ и множество жебракôвъ, бо то середъ веселого настрою людей було для нихъ жниво.

(Конець буде).

ИНСЕРАТЫ

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКЍ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноп провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4^1/_2$% листы гіпотечнѝ.	4% пожичку пропінацийну галицку
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ премій.	$4^1/_2$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4^1/_2$% листы Тов. кредитового земс.	$4^1/_2$% пожичку пропінацийну угорску.
$4^1/_2$% листы Банку краевого.	
$4^1/_2$% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизацийнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ вильосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ также купоны за готовку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 60

Остатный мѣсяць — **Остатный мѣсяць**

Льосы зъ Инсбрука по **50 кр.**

Головна выграна

50.000 злр. а. в.

99 Льосы поручають:

Кіцъ и Штофъ, Товариство банкове Шеленберґъ и Крейзеръ М. Йонашъ.

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймае

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y"

може лише се бюро анонсы приймати.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

ючинае ся въ приватнои войсковôй приспособляючôи школѣ – **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien I. Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жени и корпусѣ вôдъ мінъ и пр

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we Wien, I Schottenring 8.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовѝ. — Каналовѝ насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Зборники на воду.— Комплетнѝ урядженя купелевѝ. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ также руры лянѝ и кованѝ. — Помпы, фонтаны и и всякѝ арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся катальоґи.

Поручае ся 9

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.